

„Magnificat anima mea Dominum!“

Aký radostný musel byť Ježišov pohľad! Taká istá radosť musela žiariť aj z očí jeho Matky, ktorá nemôže zadržať svoju radosť.

»Magnificat anima mea Dominum!« – a jej duša dobrorečí Pánovi, odkedy ho nosí v sebe a má ho vedľa seba. Ach, Matka, daj, aby naša radosť bola ako tvoja! – Radosť byť s Ním a mať Ho. (Brázda, 95)

Naša viera nie je ani žiadnym bremenom či obmedzením. Akú poľutovaniahodnú predstavu o kresťanskej pravde by mal ten, čo by takto uvažoval! Keď sa rozhodujeme pre Boha, nič nestrácame; naopak, získavame všetko. *„Kto za cenu svojej duše nájde svoj život, stratí ho, a kto stratí svoj život pre mňa, nájde ho.“*

Vytiahli sme si kartu, ktorá vyhráva a vyhrali sme prvú cenu. Ak nám niečo bráni, aby sme tieto skutočnosti videli jasne, nahliadnime do vnútra našej duše: možno máme málo viery, možno nedostatočný osobný vzťah s Bohom, alebo slabý život modlitby. Mali by sme Pána prosiť, aby - prostredníctvom jeho i našej Matky Márie - rozmnožil našu lásku, aby nám dal zakúsiť sladkosť svojej prítomnosti, pretože iba ak milujeme, môžeme dôjsť k plnosti slobody, takej, ktorá už nikdy - ani do konca večnosti - nechce opustiť

predmet svojej lásky. (Boží priatelia,
38)

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/dailytext/magnificat-anima-mea-
dominum-2/](https://opusdei.org/sk-sk/dailytext/magnificat-anima-mea-dominum-2/) (21.03.2026)